

poniedziałek, 10.02.2020

Św. Scholastyka, dziewica (wspominamy 10 lutego)

[siteorigin_widget class="WP_Widget_Media_Image"][/siteorigin_widget]

Scholastyka pochodziła z Nursji (w środkowych Włoszech) i była siostrą bliźniaczką św. Benedykta. Na miejscu ich urodzenia stoi skromny kościół pw. św. Benedykta. W podziemiach kościoła pokazują część muru, który stanowił dom rodzinny Scholastyki i Benedykta.

Scholastyka była niewątpliwie od dziecka pod urokiem św. Benedykta. Towarzyszyła też mu w jego podróżach i naśladowała jego tryb życia, poświęcony Panu Bogu. Kiedy Benedykt założył pierwszy klasztor w Subiaco, ona założyła podobny klasztor dla niewiast. Do dnia dzisiejszego istnieją tam dwa klasztory na pobliskich wzgórzach: w Subiaco męski klasztor św. Benedykta, a w Plombariola – żeński klasztor św. Scholastyki. Można także oglądać grotę, gdzie się spotykali na świętych rozmowach. Podobnie działo się na Monte Cassino.

Kiedy spotkali się po raz ostatni na tej ziemi, ich rozmowa przedłużyła się do nocy. Benedykt chciał już odejść wraz ze swymi towarzyszami, ale siostra błagała go, by jeszcze pozostał. Kiedy ten jednak stanowczo się temu oparł i już zamierzał odejść, na prośbę Scholastyki zaczął padać tak silny deszcz, że zmusił go do pozostania całą noc. Święty brat uczynił swojej siostrze łagodną wymówkę: „Coś uczyniła, siostrzo moja? Nie mogę wrócić do braci, którzy dziwić się będą, że tak długo nie wracam”. Na to Święta: „Prosiłam cię, a ty mnie nie chciałeś wysłuchać. Zwróciłam się przeto do Boga i zostałam wysłuchana”. A potem ze słodką przekorą dodała: „Jeśli ci tak spieszno, to idź teraz”. Wypowiadała te słowa w czasie, kiedy ulewa szalała na zewnątrz.

Scholastyka umarła trzy dni później, 10 lutego 547 r. Według relacji św. Grzegorza Wielkiego, zapisanej w jego „Dialogach”, trzeciego dnia po ostatnim spotkaniu, kiedy św. Benedykt patrzył ze swojej celi na świat i na klasztor, w którym żyła św. Scholastyka, ujrzał jej duszę w postaci białej gołąbki, unoszącej się do nieba. Posłał natychmiast braci po jej ciało i złożył je w grobie, który w kościele swego klasztoru przygotował dla siebie. Jej relikwie znajdowały się we Fleury, dokąd zostały przeniesione po najeździe Longobardów na klasztor na Monte Cassino i zniszczeniu go w roku 587. Obecnie są w Le Mans. Ich część otrzymało Monte Cassino.

Scholastyka uważana jest za matkę duchową rodzin wszystkich benedyktynek. Czczona jest także jako patronka Le Mans i Subiaco.

W ikonografii Święta przedstawiana jest z gołębiem. Sztuka religijna ukazuje św. Scholastykę w habicie benedyktyńskim. Jej atrybutami są: krzyż, księga, pastorał ksieni.